

Zo jong, zo sterk, helaas is hij geleden naar 't eeuwig Vaderland, daar elk naartoe moet die nog leeft ;
te jong, zo spreekt allicht de menselijke rede die getroffen, haast geloof en hoop opgeeft.
(G. G.)

†

Wij bidden in deze Eucharistieviering dat we steeds Gods Wil mogen aanvaarden.

**BIJ HET ONVERWACHTS HEENGAAN UIT
DEZE WERELD VAN DE JONGEHEER**

LUC DE WOLF

zoon van Robert DE WOLF en van wijlen
Odette VANDERSTRAETEN,

Hij begon zijn levenstaak te Oubraker op 30 januari 1954 en aan de genegenheid van de zijnen werd hij ontnomen door een smartelijk ongeval te (Op)-Brakel op 5 september 1971 om bij zijn geliefde moeder opgenomen te worden in de Heerlijkheid van de Vader.

Hij was lid van de Bond van het H. Hart en leerling van het Technisch Instituut De Poorter te Ronse.

Een nieuwe, zonnige, blijde zondagmorgen was aangebroken. Nauwgezet, zorgzaam en vroom, na het eerste werk volbracht te hebben toog hij iedere zondag, zoals hij van zijn doorbrave moeder geleerd had, naar de vroegmis. Dan vliegenvlug naar huis, en met zijn jong gemoed vol werklust en dienstvaardigheid naar den Bos ter Rijst, met zijn opgespaarde bromfiets naar het bedrijf van Willy Matton waar hij zo graag heenging om een handje toe te steken en zijn goede diensten te bewijzen. Onderweg werd hij verrast door de onverbidelijke dood die op zo vele hoeken en kanten het leven beloert van jong en oud langs onze wegen. Omstaanders en vader

stonden er als versteend bij, roerloos en pijnlijk getroffen. In die doodse stilte weerklonk de akelige roep « mijn Lukske is dood »

In geheel het dorp en allen die de achtbare familie kennen hangt een hopeloze, diepe smart over dit nieuwe en onverwacht vlug afsterven. Zijn geliefde moeder, zo in goed en vroom, nog zo onmisbaar werd op 13 februari aan haar geliefden ontruikt,... tante Anna meende nog met een goed hart haar roeping en opdracht gevonden te hebben in de bereddering aan de haard van dit diepbeproefd gezin. Zij ontviel op haar beurt op 24 augustus.

Met stomheid geslagen vernamen wij, hoe vreselijk onverwachts Luc uit ons midden werd weggerukt. Hij bezat de benijdenswaardige eigenschappen van goedheid en dienstvaardigheid, van werklust en levensmoed.

Deze brave jongen is vroeg geeindigd en heeft vele jaren bereikt, want zijn ziel was welgevallig voor de Heer. Daarom is hij moeder en tante gaan vervoegen in een ander en beter leven bij de Heer.

Mijn dierbare vader en zusters, mijn geliefde familieleden, wil mij niet als een dode bewenen terwijl ik bij God, mijn moeder en mijn familie leef om daar meer van nut te zijn dan ik het zou kunnen doen op aarde. Moge de goede God U allen versterken en vertroosten.

Mogen de Engelen, U, Luc, ten paradijze geleiden, zo bidden wij met ons hart vol rouw en droefheid. Dat de mysterieuze God U in zijn Vaderhuis ontvang en U eeuwig Zijn Liefde bevestige.

De families DE WOLF, VANDERSTRAETEN,
VERLOO, POLLET,

**zijn zeer erkentelijk voor uw bliken van
kristelijke deelneming en danken U.**

Uitg. S. Gijselincx, Oubraker